

Kende overfor Lovforslaget. Dette betyder ikke, at deres Forretninger gaa under, naar Loven gennemføres, langt fra, det kan godt være, at det modsatte bliver Tilfældet. Det ærede Medlem mente, at vi kom til at gaa hele Linien igennem, og at vi maatte til at lovgive om, hvornaar Folk skulle arbejde, hvornaar de skulle spise osv. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis der bliver saa stor Enighed som i dette Tilfælde, og der kommer Krav saavel fra Arbejdsgiverne som fra Arbejderne, kan jeg ikke se, at der vilde være nogen stor Ulykke deri, men i saa Tilfælde maa vi se det Krav sat behørigt frem. Her have de Lov til at arbejde i 16 Timer, og stort længere kunne de vel egentlig ikke arbejde, naar de skulle have en lille Smule Hvile, saa hvis der skulde komme Forslag om at indskrænke Arbejdstiden til 16 Timer i Almindelighed, kan jeg ikke tænke mig, at mange ville have noget imod det, naar Tiden bliver vel brugt. Man skal lægge Mærke til, hvor langt et Lovforslag gaar, og man skal ikke male Fanden paa Væggen med, at det griber saa voldsomt ind, som det ærede Medlem nu vilde give det Udseende af. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke ønskede nogen Særstilling for Landboerne. Det bliver der heller ikke. Ifølge Lovforslaget er Fritagelsen ens for By og Land.

Dette Lovforslag staar egentlig som en Prøve. Hvis Ændringsforslag Nr. 9 vedtages, skal Loven frem til Revision om 5 Aar. I den Tid kan man altsaa indhøste Erfaringer, hvorefter man enten kan forbedre Loven eller ogsaa, hvis man er saa utilfreds med den som den sidste ærede Taler, blive helt af med den. Derfor tør jeg trostigt anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget og de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan tiltræde samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag og i det hele takke Flertallet for dets Forslag. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 7. I hvilket Omfang der vil være Grund til at træffe disse Bestemmelser om Siddepladser, bør være Genstand for nærmere Overvejelse. Det vil sikkert vise sig unødvendigt og upraktisk at træffe saadanne Bestemmelser uden for store Virksomheder. Derfor finder jeg, det er rigtigt, at det, som det bestemmes i Lovforslaget, er henskudt til en Vedtægt, der gives paa Forslag af en Kommunalbestyrelse.

I Betænkningen have to ærede Med-

lemmer udtalt sig principielt imod Lovforslaget. Det forekommer mig imidlertid, at disse to Medlemmer i deres Begrundelse — og det kom ogsaa frem i de Udtalelser, det ærede Medlem fra Frederikshavn (H. Madsen) kom med i Dag — sammenblande to Ting, som ikke have noget som helst med hinanden at gøre, nemlig den Tidsbegrænsning, som der er Tale om i dette Lovforslag, og Indskrænkning i den fri og lige Adgang til Erhverv. Ved Loven om Søndagslukning, ved Fabriksloven og ved Bageriloven have vi truffet lignende Tidsbegrænsninger som den, her er Tale om, og der har jeg ikke lagt Mærke til nogen principiel Indvending fra nogen Side i Salen. Heller ikke kan jeg faa Øje paa de Farer, som Mindretallet mener, der er ved at træffe saadanne Lovbestemmelser, som ligge i dette Forslag. Her er Tale om at imødekomme et Ønske, der er rettet til Lovgivningsmagten baade fra Arbejdsgivernes og fra Arbejdernes Side, og om at træffe saadanne Lovbestemmelser, som ere hensyntagende og rimelige — efter min Mening — overfor Publikum, og som gaa ud paa at sikre de paagældende dog nogen Hviletid. Jeg betragter det, at man imødekommer dette Ønske, som særdeles heldigt baade af humane og kulturelle Grunde, og jeg kan derfor ikke paa nogen som helst Maade indrømme Berettigelsen af det ærede Mindretals Indvendinger.

Birck: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg vil gøre. Min Interesse for dette Lovforslag gælder selvfølgelig dels de handlende og Publikum, men dels ogsaa de unge Mennesker, hele Kommissstanden. Jeg maa ærlig tilstaa, at i den Del indenfor mit eget Parti, hvor jeg maaske har mine fleste Venner, det saakaldte unge Højre, er der netop umaadelig mange Mennesker, der berøres af dette Lovforslag, og dem maa jeg have Lov at tage noget Hensyn til. Men bortset derfra deler jeg til en vis Grad den Tvivl, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) ved første Behandling udtalte med Hensyn til, hvor meget dette Lovforslag egentlig vil komme til at gavne Handelsmedhjælperklassen, og jeg synes, at den Ændring, som Udvalget er blevet enigt om, at en Kommunalbestyrelse skal have Ret til i Sommermaanederne at udvide Arbejdstiden, let kan komme til at gøre Loven illusorisk. Imidlertid forstaar jeg saa godt, at der herinde i København og paa Landet, delvis i Provinsbyerne, er helt forskellige Forhold.